

räknad till sextio dagar; Och enär aldrig, så vidt jag kunnat inhemta, någon tvekan förefunnits om riktigheten af en sådan tillämpning af ofvan omförmälda §, anser jag, om än den samma må anses i berörda hänseende sakna tydlighet eller fullständighet, någon åtgärd i anledning af den nu väckta motionen desto mindre erforderlig, som en omarbetning af Rättegångsbalken i dess helhet torde vara snart att förvänta»;

af Herr *Ribbing*, som icke fann föreslagna lagförändringen nödig;

af Herr *Samzelius*.

N:o 16.

Ank. till Riksd. Kansli den 4 Mars 1878, kl. 5 e. m.

Lag-Utskottets Utlåtande, i anledning af väckt motion om ändring i 5 kap. 1 § Strafflagen.

Under framhållande, att, då Strafflagen i sitt 5 kapitel 1 § tillerkände domstol rätt att förordna, det barn under femton år, som begått brott, skulle i allmän uppfostringsanstalt insättas, om tillgång der till funnes, det syntes vara i hög grad lämpligt att, intill dess ett tillräckligt antal sådana allmänna anstalter kommit till stånd, staten räckte en hjälpsam hand åt den enskilda välgörehet, som offrade sig för vanartad ungdoms fostring, hvilket understöd emellertid icke borde bestå blott i anslag af allmänna medel, utan äfven i sådana lagstiftningsåtgärder, hvarigenom dessa enskilda anstalters arbete blefve betryggadt så väl för samhället som dem sjelfva, har Herr *S. Johnson* i en af Andra Kammaren till Lag-Utskottet remitterad motion, N:o 39, föreslagit, att Riksdagen för sin del måtte besluta dels den ändring i 5 kap. 1 § Strafflagen, att det derstädes förekommande uttrycket »allmän uppfostringsanstalt» utbyttes mot »fostringsanstalt för vanartad ungdom», dels ock att till paragrafen måtte läggas ett nytt så lydande moment: »När vanartigt

barn blifvit i förbättringsanstalt intaget, eger anstalten målsmansrätt öfver sådant barn, så länge det inom anstalten fostras.»

Enär uppfostringsanstalter för vanartad ungdom, hvilka af enskilde personer, föreningar eller kommuner blifvit inrättade och underhållas, hvarken kunna lagligen tillförbindas att emottaga sådana unga brottslingar, som omförmälda § afser, eller, så länge de icke äro stälde under statens kontroll, synas dertill lämpliga; samt, beträffande hvad motionären i öfrigt föreslagit, något tvifvel icke torde kunna förefinnas derom, att allmän uppfostringsanstalt, som enligt domstols beslut till uppfostran emottagit vanartigt barn, öfver detsamma eger målsmansrätt, tillstyrker Utskottet,

att den föreliggande motionen icke måtte af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 4 Mars 1878.

På Utskottets vägnar:

H. G. v. GEGERFELT.

Herr *Smedberg* har begärt få antecknadt, att han icke deltagit i detta ärendes handläggning inom Utskottet.
